

EL BORINOT

Setmanari il·lustrat

160

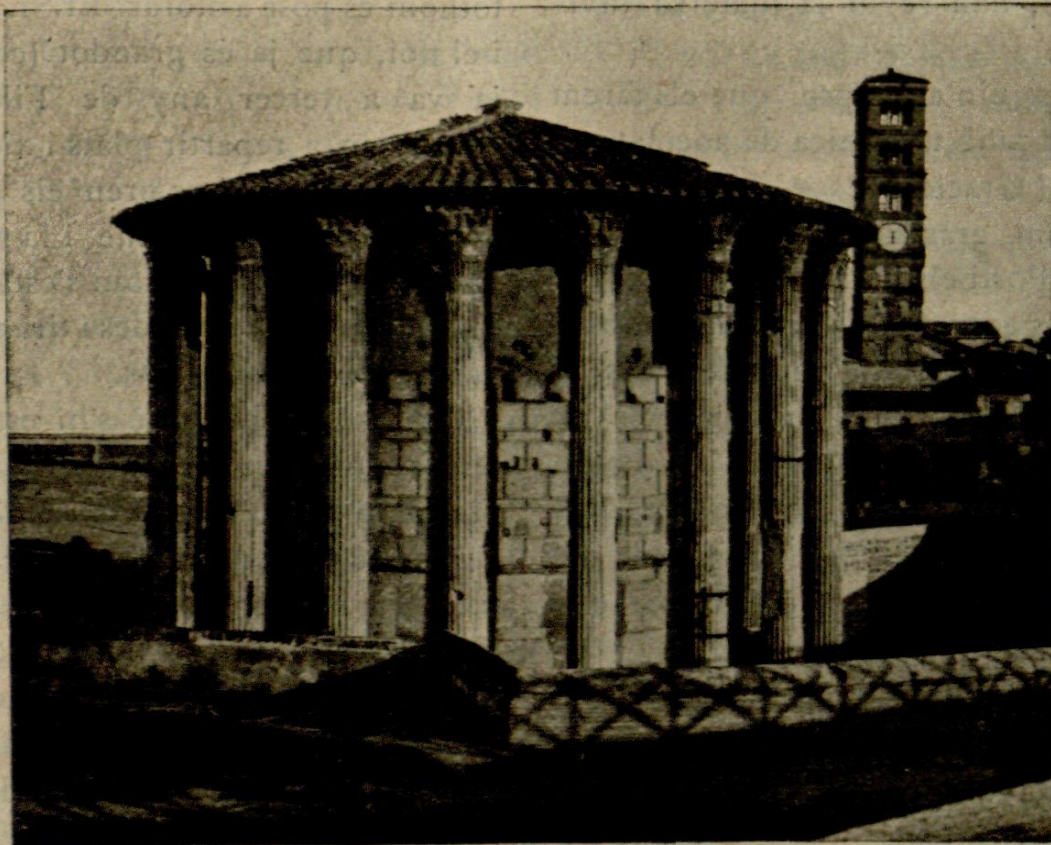
20 cms.

ANY IV. N.º (162 BIS) 157

16 DESEMBRE 1926

PREU DE SUBSCRIPCIÓ: 2'50 PTES. TRIMESTRE

LA CORRESPONDÈNCIA A L'ADMINISTRACIÓ: ANGELS, 22 I 24. — BARCELONA

Templet antic i torre de Santa Maria in Cosmedin.

(Clixé Xavier Parés)

UAB
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

2. - EL BORINOT.

LA VETLLA DEL SANT

Avui sí que a casa del senyor Vintró no hi ha *quinto*. Aquella tertulieta de cada vespre, que dóna tant de gust, està ocupada o, més ben dit, embargada per un altre objecte més important.

!Nada menos que és el Sant de l'amo i del noi gran de la casa! De dies hi ha hagut la gran visita, s'han rebut targetes de coneguts peresosos, s'ha fet un bon dinar .. Però al vespre és l'hora ja senyalada per celebrar la diada. Tots els que han anat de dies a donar los bons al senyor Vintró i al seu noi, han rebut la mateixa invitació.

—Vinguin al vespre, que els farem dejunar amb una mica de xocolata.

—Ca! Gracies!..

—Com, gràcies? Miri's que l'esperem... Porti els nens...

I ve'ls aquí que els uns hi han anat i altres han deixat d'hanar-hi. Els de la reunió de *quinto* hi són tots, no n'hi falta ni un: fins hi ha hagut sorpreses!.. Home! La senyora Mariagna, la veïna de l'entresol, ha arribat tan satisfeta, sense somiar que hi hagués festa aquella vetlla.

—Vostè no ha pujat, avui!—li diu l'aconduïda muller del senyor Vintró, per fer-la caure en el cas, sense dir-li ho expressament.

Ja me'n recordaré, ja...—diu ell, fent la brometa.— Després me vindrà a buscar el cos i a fer-me la *gara-gara*.

—Es el seu sant, filla!.. —diu una senyora, signant al Sr. Vintró.

—Ah, caramba! . No ho entenia... Perdonin... que per molts anys...

—En vida seva...

—Gràcies... Doncs miri... no és perquè no hi hagi pensat, però m'he cregut que vostè el feia pel febrer. Com n'hi ha tants...

I arriba! Tothom se posa a explicar casos semblants que els han passat. Però, com que entra una minyona amb la safata de les xicres i un munt de plats, la conversació es talla i tothom es posa a olorar. El Sr. Vintró i el noi, que ja és grandot (com que ja va a tercer any de Filosofia), comencen a repartir plats i xicres de xocolata; cadascú es pren els secalls, del Forn de Sant Jaume, i la senyora davant mateix de tothom s'està mesurant l'orxata a cullerades i tirant-la als vasos que ja té amanits.

I ve'ls aquí per què s'hi estan tots fent rodona, en el menjador, amb el plat i la xicra sobre la falda, l'un acabant de rosegat l'últim secall que li sobra i l'altre passant un xiquet d'orxata pel xocolata que li ha quedat, l'altre xarrupant la xicra i picant el cul perquè acabi de baixar la que xarrupa... Es a dir, cada qual fent la seva.

I són una pila! El que fa companyia al senyor Vintró i la seva noia gran, que ja és casadora, la veïna de l'entre-

sol; la del pis del davant; parents de la família; dos o tres nois ja grandets convidats pels xicot; senyors de la tertúlia. Ja dic, una pila.

El nebot de la senyora també hi és!.. Jo us diré: ell bé tenia el compromís d'anar a dar els dies a l'oncle, però s'ha aguantat tot lo dia per no trobar gent, que ell amb tot atina. Diu:—Hi aniré al vespre i de seguida estic.—Ja hi ha anat al vespre, però res de *lo dicho*: s'ha trobat amb la reunió de convidats que no l'han deixat moure, que l'han fet seure, que li han donat xocolata i secalls i orxata... I ell... pobre xicot!.. qui sap si aquest vespre tenia que ajuntar-se amb la conquesta...

Mentrestant cada qual ha anat quedant llest i el senyor Vintró desocupant a tothom del plat i la xicra escurada, que ja no els servia de res.

—Ah!..—diu el noi, que és més llarg que una forqueta i més pampana que en *Calces*.—Ara no es moguïn, que aviat se'ls cridarà per la gran funció.

—Vamos, vamos... vamos...

—Ja els has dat les targetes? Ja els has dat targetes?—diu el seu pare... allò... volent-se'n mig burlar, però en realitat tot content.

—Jo no en tinc...

—Ni jo...

—Ja els en donaré!.. I el noi comença a repartir unes targetes brutes que diuen: «*Entrada del dador al obrador de Juan Pi*». El senyor Vintró les

tenia molt temps ha, sense saber d'on les havia tretes: tot ve un dia que fa servei.

—Bueno, ara ja els cridaré.

—*Con que*... hi ha funció?...

—Sí, senyor: ha après de fer quatre jocs de mans que ja els ha guardat expressament per avui.

—Es a dir que a l'últim no hi ha *quinto*?—diu un senyor que és l'enca- rregat de cantar les boles de la loteria.

—Endavant...

—Lluïset, estàs molt callat...

—Què vol que digui?—diu el pobre nebot, avorrit, fastiguejat i no sé què més.

—Ara, ara: aviat el noi ens cridarà i et distraurà una mica.

El noi ha anat passant i traspasant amb coses amagades sota el gec i portant-ho tot a la saleta que fins ara ha sigut tancada.

—Quan tinguïn gust—diu el noi, a l'últim.

—Ajà!.. anem-hi ..

—Endavant.

Tothom s'aixeca per anar cap a la sala. El nebot pensa:—Bona ocasió!.. —i diu:

—Jo me n'aniré...

—Què és això d'anar-se'n? Ara que ve lo millor? No, home, no: et dic que t'agradarà... no t'en vas...

L'agafen pel braç, el fiquen a la saleta i el fan seure al davant de tot. Paciència.

La sala està tota guarnida. Hi ha cadenes i penjarelles de paper blau i de diari, que passen de l'un cantó a

4. - EL BORINOT.

l'altre; una bomba de color al mig amb un llumet a dintre; quatre fanallets de paper, també de colors, i sobre la calaixera el ram de flors que la senyora ha regalat al seu marit, aquell mateix matí, i un gran cartró penjat que ha pintat el noi, i que diu: DIA DE SAN FRANCISCO, GRAN FUNCION.

Al capdavall hi ha desplegada la tauleta de panyo verd, sota d'un doser fet amb una cortina del balcó de l'eixida i cober amb un cobrellit tot de xinos, barquets i cases amb campanillas; sobre la taula... ja s'ho poden pensar: vasos de llauna abocats, la vareta de virtuts, una ampolla màgica, un joc de cartes, i etc.. etc. La saleta està plena de totes les cadires de la casa.

El Sr. Vintró, amb tota formalitat, recull les targetes que el noi ha repartit i va acomodant la gent.

—Vostè estarà millor aquí davant... Vingui, senyora Pepa!.. Com la senyora és curta de vista... Ei, senyor Joan! en aquesta cadira tinc de seure jo precisament; veu que ja està estudiat per la funció!.. Els nens al davant... Noi!.. porta cadires mitjanes... Ja hi aniré jo...

Quan arriba a en Lluïset, el seu nebot, aquest es troba que ha perdut la targeta... Vet aquí tota la formalitat a terra, perquè la sala no el pot pas treure.

—I vostè, senyora Mariagna? La targeta...

—Fugi, home!.. No en necessito,

jo, de targeta... Bé soc prou entrant de la casa.

—Bé... Mare de Déu, dona!.. Doni-me-la...

—Ai, fill... ni menys sé què me n'he fet!..

I coses així.

En la casa hi ha una criatureta, un angelet que plora, que fa el raro, que ho espatlla tot: i comença a córrer per allí, estira una cadena, toca els fanals, desarregla la taula.

—Noi!..

Mamà, aguantí aquest xicot!

—Vina aquí, fill meu, vina aquí...

L'agafen i el noi crida; i el senyor Vintró es fon, perquè la funció ja no va tan formal com ell desitja.

—Que tardarà gaire, a començar-se això?—pregunta la de l'entresol, a qui sembla que se n'ha de riure, sense saber per què, puix mai ha estat en funcions millors.

—Calli, que ara el noi es vesteix—respon el senyor Vintró.

—Doncs serà cosa bona.

—Senyor Joan... aquí estarà millor..

Això li diu perquè el veu al costat del seu soci, i recordant que a tots dos els agrada *arreglar l'Espanya*, ja tem que no prestin a la funció tota l'atenció que es mereix.

—A mi se'm fa tard—s'atreveix a dir el nebot.

—Ca, home!.. mig quart de nou...

El nebot es queda.

—Fa calor!—diu un altre convidat.

—Quan el noi acabi obrirem el balcó; no s'espantini!

Mostra dels gravats del darrer fascicle de «Revista dels
llibres», dedicada a Ramon Llull.

6. - EL BORINOT.

—Veiam, veiam què serà?...

—Oh, ja pot pensar-s'ho! Per aquell que ha vist en Canonge...

—Bé, aquell ja és un mestre.

—El noi és tot d'afició - adverteix el senyor Vintró.

—Noi!—crida la senyora acostant-se a l'alcova— què fas... mira que la gent s'està esperant.

—Bueno, dona, bueno... aviat es començarà,

El públic s'espera fins que els còmics volen.

—Mira, dona, mira! Aguanta el noiet, que tot l'hi desbarata...

—I bé... pobret... deixa'l fer,

La senyora Tona s'assenta. Se sent una campaneta i es presenta l'hereu Vintró, vestit de màgic, amb una bata que li han deixat, un turbant fet amb tovalloles, i la gran barbassa de caballeres de blat de moro.

—Ajà!.. Xiton!..—diu el senyor Vintró.

—Ola, ola!—observa la veïna del pis del davant.—Mira, mira el senyor de la festa, com s'ha triat el bon puesto al costat de la Marguerideta... Senyora Tona!... ja cal que vigili.

—Ves amb què surt, aquella bona dona!... Tot justament ara que es comença la funció!..

—*Se comienza la función*—crida el noi.

—Gran silenci... sinó que al senyor Mariano, el soci de l'amo, li ve un xic de tos i tothom ha de dir la seva.

—Sembla que s'ha refredat...

—Xiton!.. Escoltin!..

—Sí... m'he llevat el sombrero estant suant...

—Més aviat seran sangs...

—*Señores*—diu el noi.

—Prengui la sanguinària.

—Xiton!.. Que no veuen què s'ha començat?

A l'últim tots callen després d'haver trobat que el noi feia fatxa de moro. El noi fa un discurs en vers, que no em recorda, i comença a fer els jocs de mans.

—Aquí tenim un joc de cartes ..

—Hi deu haver trampa!—diu la de l'entresol, que vol fer l'eixerida.

—Dona! . es clar... *no hay juego sin trampa*.

—D'aquestes cartes... vostè faci el favor de pensar-se'n una.

—No, jo no!—diu el nebot, que és a qui s'ha dirigit.—La senyora.

—Ai, no, no!... fóra capaç d'embriuxar-me - respon la veïna fent la brometa.

—Ba, dona!.. doncs vostè, senyor Mariano!—afegeix el senyor Vintró
Pensi-se-la vostè, home, que ho farà millor.

—Vamos, el papà!..—diu el noi presentant-li les cartes fent un vano

—Ja està pensada.

Naturalment, el noi l'endevina El senyor Vintró aplaudeix i tots els altres també.

Dóna gust veure al bon home amb l'afició que s'ho mira: llàstima que tingui al costat la veïna del davant, que mai li calla amb la brometa de la Marguerideta... i dient a la senyora

Tona que vigili. Ell prou li diu:—
Escolti, dona! No pot fer net.

—Vamos... ara passarem a un altre
—diu el màgic.— Aquí tenim una
bola: la veuen bé?...

—Sí, vamos, si... —s'encarrega de
dir el pobre senyor Vintró.

—Que farem el *quinto*, en acabat?—
diu el senyor que canta les boles.

—Ca!.. no tindrem temps... Calli!

—Bueno, aquesta bola ara me la
menjaré... Ja està.

—Fill, no t'empassis el paper, que
fa mal,—surt una senyora d'edat.

—No tingui por. Bueno: ara, picant
amb la vareta de les virtuts, sortirà
aquí dintre... Bufi vostè... aquí està...

—Veiam, obre la boca ara...—diu
la veïna avispada.

Es veu una gran remenadissa dins
la boca del noi. Fa soroll amb la
llengua i obre després la boca per
ensenyar-la a tothom.

—Ja ho veiem, ja ho veiem!

—Bueno, ara la senyora em farà el
favor de deixar-me el mocador.

—Ai, fill!... si és tot brut!... Deixi-
l'hi vostè, senyor Joan.

—Ca... no serveix, és de color...
Vostè mateix, senyor Vintró.

—Vamos: té, noi...

—Un dels presents farà el favor
d'acostar-se.

—Senyor Vintró!.. Senyor Vintró!..
—criden tots.

El senyor Vintró és el qui s'hi
acosta.

—Mira, el petit vol venir amb tu—
diu la senyora Tona.

—No el deixis pas venir...

—Ah! papà...—crida el noi.

—Saben quina hora és?—pregunta
el nebot.

—De jorn, de jorn!—respon el
senyor.

—Bueno... aguanti aquest moca-
dor... Hi ficaré aquest ou...

—Veus?—li diu el senyor Vintró,
baixet—t'havies de posar les mànigues
més amples per això...

—I ara el trobarem a sota d'aquest
vas!..

—Mal vinatge el xicotet!.. L'ha
pegada que volia anar amb el papà!..

—Sa mare l'ha deixat anar, i, així que
arriba a la taula, pega cop, fa caure el
cubilete i descobreix l'ou que ja era a
sota mentre el noi ensenyava el de la
mà.

Quin disgust pel senyor Vintró!..
La veïna, quin tip de riure!.. El petit
és portat cap al llit de seguida, els
convidats s'aixequen, demostrant que
ja tenen prou comèdia, i fins el senyor
del *quinto* proposa anar-lo a fer una
estoneta.

—No!.. no!.. ja tornarem a comen-
çar!—diu el senyor Vintró defensant
el terreno

—Ja n'hem vist prou... El *quinto*,
el *quinto*!

—Jo també me n'haig d'anar...—
diu el nebot.

—Sentin-se, senyors.

—El *quinto*, el *quinto*!.. Jo amaniré
la taula. No hi ha remei: cada qual
agafa una cadira, surt al menjador i
pren lloc. El senyor que les canta, ja

8. - EL BORINOT.

remena les boles dintre el bombo, té arreglats els cartrons i comença a repartir-los .. Però ca!... en ma vida he vist un *quinto* més desgraciat. Tot de gent que els altres vespres no hi és; el quinquar, que no estava arreglat, fent mala cara; el senyor Vintro de mala lluna; la senyora Tona aixecant-se a cada punt per anar a consolar el noi, que crida des del llit com un rabiós; la veïna de baix no s'ha pogut assentar, com els altres vespres, al costat del senyor que les canta, no sap trobar les casilles dels números... Fins el bon senyor que les canta perd aquesta nit els primers sis quartos, que li costa la loteria en particular i el joc en general.

El nebot... allí el tenim, encara, assentat per força...

Gràcies a Déu que són les deu!.. Alça! a plegar la loteria i cada qual se'n va amb molt gust pel seu cantó. Ja se sap: al despedir-se hi ha aquella cançó de:—Per molts anys...—D'aquí a l'any vinent...—Encara n'hi queden dues hores...—i així successivament.

El nebot... el nebot a l'últim també se'n va avorrit .. Se'n va avorrit, el tros de *quòniam?*... Jo mai he tingut la sort de què el senyor Vintro em convidés a les funcions de casa seva.

I no en queda poc, de disgustat, el pobre senyor! No li resta més que un consol: el de pendre demà al matí xocolata amb els secalls que han sobrat d'aquesta nit.

JOSEP SERRA

(D'«Un tros de Paper»).

VISIO DESEMBRINA

Al Rnd. G. V. Josep

Desembre fred, caputxa calada,
o nit que enyores el serení,
tremola l'arbre, empenta pausada,
cau la nevada
i el seu llarg vel va tapant el camí.
El silenci és greu a dalt la muntanya,
sols trenca l'aire el misteri de nit,
i tresca el llop amb feréstega manya
prop la cabanya,
fent noves petges, caus de neguit.
Bressol lluíssor, quan surt l'estelada
apar una plana florint llessamí,
reflexa de llum la lluna argentada,
in maculada
la veu i besa amb tendre glatí.
Desplega el jorn, el sol se n'estranya
i roja la torna de greuge i despit,
el vailet hi riu, en fa una muntanya
i prest s'enganya,
la neu com un núvol li ha fugit.

ANTONI DE P. GAY I COSTA

Nota ciutadana

La boira ja fa hores
que plana ran de terra,
esfuma llunyanies
i enfredoreix el cos.

Els vidres dels tramvies
amb l'aire fred s'entelen
i des de dins a fora
no es veu ni poc ni molt.

Els autos com sagetes
en tots indrets fan via,
el trist vianant se tapa
provant d'espantâ el fred.

Els asfaltats brillegen
en caure quatre gotes
i el llums van reflectint-s'hi
talment com focs-follets.

JOSEP ALEMANY I BORRÀS (1)

(1) Del llibre que acaba de sortir:
"Grans de Sorra".
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

Gran «Phacochoerus» mascle, o porc selvatge, mort dins l'herbassà.
*Fotografia original del llibre «Caceres a l'Àfrica Tropical»,
de Nicolau M.ª Rubió i Tuduri.*

EL CONDEMNAT

(VELLA RONDALLA)

Una vegada era un pagès del camp Tarragoní que no podia pronunciar tics mots sense barrejar-hi un o més renecs de totes menes. Era bo a carta cabal, però patia d'aquest fastigós vici. La seva parentela, sobre tot sa muller, prou havien assajat tots els remeis per guarir-lo, mes amb resultat nul del tot. Era el bon jan de pagès un cas perdut, completament perdut.

Un dia el pobre renegaire agafà el tren per venir a comprar quelcom a Barcelona. S'acomiadà de la família tota, tendrament i ensems renegant com un carreter del negre moll nostre. I, un cop dins el vagó de tercera, s'assentà al costat d'una grossa pageda d'un poble veí, la qual es pot dir que estafava la companyia carrilera, car pagava per un seient i ocupava, sens voler, el lloc de dos. A un dels llocs del banc del darrera seia un sacerdot viguenc, llegint contínuament el breviari.

Mentre el pagès no enraonà, el vagó semblava una bassa d'oli, un cel... transportable; però així que obrí la boca, per preguntar una cosa a la veïna grossa, canvià totalment la decoració, i no cal dir que a qui molestà més el canvi fou al reverend.

Al cap de mitja hora d'anar en tren, es presentà, de cop i volta, el revisor, qui tancà fortament la porta darrera d'ell. De primer antuvi, demanà el bitllet al sacerdot, que l'hi donà sense deixar de llegir un segon el breviari; després l'exigí a la dona grossa—l'home és molt valent!—; i, més tard,

allargà la mà esquerra al nostre protagonista.

Aquest, qui no sabia on s'havia en-taforat el bitllet, començà a embutxacar i desembutxacar desesperadament. Els renecs volaven com els esquitxos d'un altíssim salt d'aigua. I com més renegava, menys el trobava, i a la inversa. Després de fer perdre més de tres minuts al revisor, digué un formidable renec, i al mateix temps aixecà el bitllet, victoriós.

I, aleshores, el revisor no pogué menys d'exclamar, somrient dolçament:

—Bé li costa prou renecs aquest bitllet! Potser, potser més que cèntims li ha valgut!—i s'allunyà precipitadament, amb el trepant als dits...

I el pagès del Camp de Tarragona, qui no desaprovava cap ocasió per fer de les seves, n'engegà un de ben recargolat.

El capellà, en sentir-lo novament, i havent perdut la paciència en ell habitual, li digué fort i aixecant-se:

—Sant Cristià! No sigueu d'aquesta mena de manera! Trieu un xic més les vostres paraules. El vocabulari que useu no és el d'un catòlic... educat! Amb els mots mal sonants que us ha fet dir la pèrdua momentània del vostre bitllet, n'hi ha prou per arribar a Barcelona i, després, fins a l'Infern i tot: Què em contesteu, ara?...

—Això, mes amb tot respecte i sens cap renec: No m'interessa gens ni mica, el que pugui arribar a l'Infern!—féu, tranquilament, el pagès.

—I, per què, si es pot saber?

—Perquè com a bon pagès que sóc, he comprat bitllet d'anada i tornada!...

Albert Llobregat

PAPERS CURIOSOS

La Revista.—Tamany de 27×18'7. Aparegut per primera vegada per l'agost de l'any 1886. Consta de 8 pàgines. De to festiu, és bilingüe. Es titula: "Organo genuíno de la sociedad *La Banya Graciense*". Es publicava dues vegades al mes. Preus: una peseta trimestre. Impremta Graciense carrer de Sant Domingo, 9. Gràcia.

Tamany de 39'3 × 28. Comença a publicar-se a Reus el dia 22 de març de 1879. Consta de 4 pàgines de text. Es titula "senmanari humorístich y satírich". Preus: dos quartos cada número; no s'admeten subscripcions. Estampa de Sabater, Plaça del Rei, 10, Reus.

(De la collecció de N. Perayre).

12. - EL BORINOT.

NO - SIG-
NIFICAN
ÇA O SIG-
NIFICAN-
ÇA QUE A
LA FORÇA
FA RIURE
O PER RIU-
RE, HOM HA
DE RIURE
PER FOR-
ÇA... PER,
SI DE CAS,
M'EQUIVO-
CAVA, LLE-
GEIXIN-T'
HO I RELLE-
GEIXIN-T'
HO QUE
COM JA VEU-
RAN QUE
NO. I... SI
VOLEN RIU-
RE, HAURAN
DE RIURE
PER FOR-
ÇA.

Un senyor en el telèfon al centre,
demanant...

—Dos, dos...

La central dels telèfons, contes-
tant:

—Sí, senyora. Dos, dos.

Amb comunicació a la casa... El
senyor hi pregunta. La casa li res-
ponen:

—Sí, senyoreta.

Tirant l'aparell d'un arranc de rà-
bia, cridant, diu:

—No! senyoreta, "Senyor".

Concretant la casa, diu:

—Sí, digui.

Conversació referent ço de què es
tracta; els de la casa tornen a dir:

—Sí, senyora, digui.

—No!...—Més cremat encara, diu:

—Li he dit que sóc un senyor i no
una senyora. Per l'aparell telefònic va
sentir:

—Gé! ge! ge! Si és veu de dona.

* * *

De fora va baixar un minyó per a
una casa de comerç. Aquest enraonant
de raïms i de parres amb l'amo de
l'establiment.

El minyó de cop i volta pregunta:

—Ha vist fer vi?

—No.—Respon l'amo.

El minyó, ràpid solta la paraula...
volent dir que no ho fos, intencionat,
diu:

—“Pagès!”

—1.

..ma Nyo29x —

llibres & lletres

—Ha sortit un altre volum de la
Collecció Popular Barcino, sobre “Ex-
cursionisme”, per J. Batista-Roca.

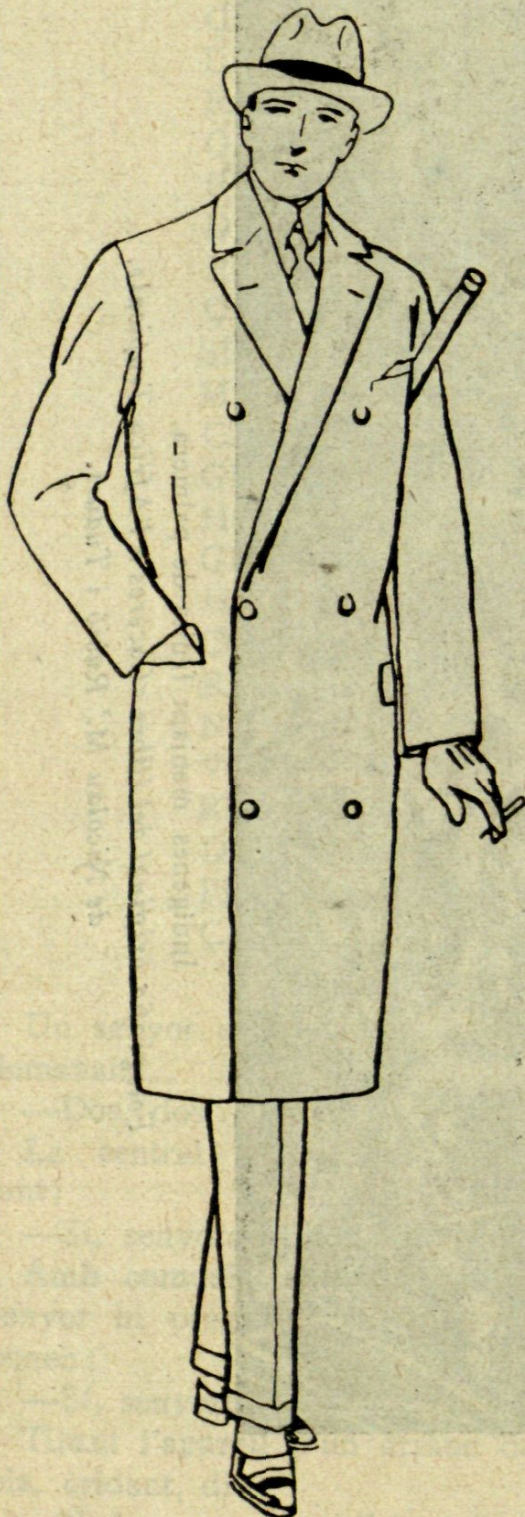
—Ha sortit un altre “quadern blau”,
dedicat al doctor Andreu; n'és autor
Joan Mínguez.

Indígenes menjant fruits de palmera.
*Fotografia original del llibre «Caceres a l'Àfrica Tropical»,
de Nicolau M.ª Rubió i Tudurí.*

LIQUIDACIÓ de totes les existències de la **CASA BASTIDA** 18, PASSEIG DE GRÀCIA, 18

Gran Basar de Sastreria, sistema Nordamericà

Nostra contínua prosperitat ens ha permès fer una Gran Reforma de la que neix una nova i més potent Casa Bastida i que per donar lloc a una Transformació total, necessitem liquidar completament nostres existències a qualsevol preu

Comprant els seus Vestits, Abrics, Camises, Corbates, Mitjons, Mocadors, Sabates i Capells, per cada 25 ptes., comprarà com per valor de 25 duros en altra part.

Secció de Sastreria, confeccionada i a la mida

Es confeccionen tota classe de Peces: de Carrer, d'Abric, d'Etiqueta i d'Esport

Elegants vestits, gust de gran xic i tall anglès, des de 50 ptes., amb figurins Dernier Cri i Sistema Ràpid, en quatre hores.

10.000	Vestits confeccs. panyo, des de 20	Ptes.
10.000	Pantalons	5 "
10.000	Abrics Alta Novetat....	25 "
10.000	Talls de vestit	10 "
10.000	Impermeables	25 "
10.000	Americanes Punt	25 "
10.000	Pantalons Oxford	10 "
10.000	Americ. Tutan-kamen.	25 "
10.000	Trinxeres	50 "
10.000	Batins	25 "
10.000	Pijames tall Sastre	5 "
10.000	Guardapols	des de 5'95 "
10.000	Gorres	" " 0'95 "
10.000	Capells	" " 5'95 "
10.000	Sueters	" " 7'95 "

En diferents Seccions

Camises	des de 3'95	Ptes.
Calçotets	" " 1'95	"
Guants	" " 0'95	"
Tirants	" " 0'95	"
Mitjons	" " 0'50	"
Lliga-cames	" " 0'50	"
Mocadors de butxaca	" " 0'50	"
Corbates Seda	" " 0'95	"
Camises Dormir i Esport ...	" " 4'95	"

Nostres incompatibles Baratures no impedeixen que obsequiem a nostres compradors amb sorprenents Regals segons la compra

Els de fora que vulguin servir-se de nostra casa, escrivint-nos i adjuntant 0'50 pessetes en segells, rebran: Catàleg, Mostres, Figurins i un sistema per prendre's la mida així com les instruccions per a rebre l'encàrrec abans dels 8 dies

PELS BELLS CARRERS DE MA CIUTAT

PATENTS I MARQUES
A. PASQUAL.—C. de Cent, 304, pral.

INSTAL·LACIONS ELÈCTRIQUES
F. BONET.—València, 188

Llibres, els millors
EDITORIAL POLÍGLOTA.—Petritxol, 8

Instal·lacions elèctriques, aigua i gas
RAFAEL SALA.—Corts Catalanes, 451.

MATERIAL ESCOLAR I CIENTÍFIC
(SUC. ESTEVA MARATA). R. Univer., 7

Ceràmica i Rajoles
CASIMIR VICENS.—Tallers, 72.

Llaneria i Sederia
CASA PUIG.—Call, 9.

Camiseria.—Boqueria, 36 i 38
RODRIGUEZ & FERRER

Articles Fotogràfics i Ràdio
PÉREZ I SÀBAT.—Fontanella, 18

Art. Fotogràfics i treb. de Laboratori
E. PICAZO.—Jovellanos, 4.

Articles fotogràfics i ràdio
V. CALDÉS ARÚS.—Salmerón, 140.

Articles Viatge i Pell
LA MUNDIAL.—Salmerón, 153.

ANTIGUITATS D'ART
Carrer del Call, 28, pral.

Cristalleria i Alumini
CASA ACAR.—Ronda S. Antonio, 60.

Taller d'OPTICA, J. PUIGORIOL.
Carrer Muntaner, 56

VULCANITZACIÓ DE NEUMÀTICS
A. Hernández.—Rosselló, 199.

Fàbrica de Làmpares Elèctriques
ALFONSO MAÑES.—Villarreal, 173 bis

GANIVETERIA ROCA
Plaça del Pi, núm. 3

CAMISERIA del "Liceo"
JOAN VALLVÉ.—Sant Pau, 3.

**Pianos, harmòniums: venda i afina-
ció.**—Planeta, 41—L. CAMPS ARNAU.

Sastreria Econòmica.—P. Padró, 14
Trajos a plasses i al comptat

**Acadèmia Tall i Confecció per a
senyoretetes.**—Diputació, 222, pral. 1.^a

**Sastreria Guilemany, vestits i for-
mes tots preus.** P. Sol, 8, t. 1451-G

Rellotgeria PAHISSA. Adob de re-
lloctges. Joies.—Mallorca, 330.-Barc.

PELLETERIA LE RENARD
Corts Catalanes, 614.-Barcelona

Màquines per rentar, secar i planxar
Via Layetana, núm. 54.-Barcelona.

Electricitat i Lamp. MARCELÍ RÓVIRA
Plassa Pí, núm. 2.-Barcelona.

..FRATERNUS. Agència de Negocis
Plassa Catalunya, 3, 2.º, 1.ª.-Barna.

VULCANITZACIÓ DE NEUMÀTICS
Compra-venda. — Menéndez P. 14

Moneders, Carteres i Petaques (F.)
R. Torres.—Plassa del Pí 2.-Barna.

EL KRIC. Acc. i nov. per a Auto. a
preus reduïts.—Aragó, 201

**Caixes cabals des de 200 ptes. totes
d'acer.**-P. Marquilló. Mallorca, 125

LA FIRA DEL BOSCH. — Joguines.
Rambla del Prat, 2. - Barcelona, G.

PINTURA DECORATIVA.-Papers pintats.
Rètols.— Viladomat, 52.-Barcelona.

VIDRES, Cristalls plans. - T. Garcia.
Panadès, 1. Tel. 1166-G. — Barna.

ESTORAS I CARPETS COCO.-Ll. Gibert.
P. Urquinaona, 8. Tel. 713 -S. P.

SALA PARÉS
Establiments **MARAGALL**
Petritxol, 3 i 5 - BARCELONA

MOBLES FRADERA

Fradera i Ribas, s. en C.

Fabricació pròpia

Vendes a termes.
Condicions especials pel
pagament immediat.

Exposició, Despatx i Tallers:
Calabria, 94 - Tel. 968-H
BARCELONA

RAMON SUNYER
JOIER

Corts Catalanes, n.º 663
Teléfon 813-S. P. - BARCELONA

**IGNASI FOLCH
I TORRES**

Una dona

Novel·la
contemporània

**A TOTES
LES
LLIBRERIES**

Preu:
3'50 ptes.

FOTOGRAVATS

TRICROMIAS-AUTOTIPIAS

CALÇATS

**ALFONS
RASPALL**

Es serveix
bé, bo
i a bon preu

Portaferrissa, 13
BARCELONA

Reirotgeria "El Marino"

EL MILLOR
RELOTGE
SUIS DE PRE-
CISSIÓ. Garan-
tit per 10 anys
l'únic que du-
rant els cinc
primers
s'adoba
de franc en tota
mena de espat-
llament.

PER ENCARREGS:
JAUME ROCA,
Ordre, 136,
Sant Andreu.
JOSEP TO-
RRUELLA,
Pipollés, 73,
St. Martí.
MERCE-
RIA «Bell Ca-
prici», Carmel,
50, Les Corts.

CENTRAL I TALLER D'ADOBES:
Jaume Fonollosa, Canvis Vells, 8.
Bisuteria fina. - BARCELONA

**LLÀTZER
DE TORMES**

el clàssic de l'humor
demanu-lo a totes
les llibreries.

2
Pessetes

FÀBRICA DE LLONGANISSES
la millor de la nostra terra

TELEFONS

A Seu d'Urgell, n.º 124
A Barcelona, n.º 2023
A Sitges, n.º 1383

Demanu a tot arreu la marca

ELS PIRINEUS
Quingles i Escaler

CASTELLCIUTAT
(Seu d'Urgell)

res. / 172